

UJKOR

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

Megjelen minden hó 1-én, 10-én, 20-án.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona (6 frt)
Fél évre 6 korona (3 frt)
Negyed évre 3 korona (1,50kr)

Szerkesztő és lapfőnök

FLÓRGYÖZÖ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szeged, Polgár-utca 17. szám.

Hirdetések felvétele ugyanott.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Ha tudnám . . .

Kedves szaktársaim! Ti, kik a mozg. bizottságnak már tagjai vagytok, nem is gondoljátok, hogy hányszor kell nektek ezen pár szöcska, hogy: Ha tudnám . . . folytatásán vitakoznotok.

Mert sajnos, de nem-e ezen szavakkal állanak elő azon kartársaink, kiket ügyünknek megnyerni óhajtván, kapazittalunk, de ők czelunk elérésében kételkednek?! Kételkednek! De vajjon miért?

A felelet rövid: kevesen vagyunk.

En Istenem, vajjon Romulus, midőn Rómát alapítá, mindjárt oly nagy volt-e Róma? Es mégis egy világbirodalom fővárosa lett. Vagy talán Krisztus, e nagy tudós Isten-ember meghódítá-e azonnal tanának a világot? Nem-e a tan mellett való kitarítás tette oly elterjedté a vallást?

Miért kételkedtek tehát éppen ti kartársaim czélunk elérésében? Hiszen éppen mi vagyunk azon társadalmi proletárok, a kiknek legnagyobb szükségük van az összetartásra, mert csak úgy leszünk erősek, ha együtt vagyunk, de szétforgácsolva mi vagyunk? Semmi!

Nem-e vették észre idáig, ha valaha jogaitokat védelmeztétek, hogy hol az igazság?

Nemde az erősebbnél!

Miért nem tömörültök tehát s miért van, ha úgy közületek éppen az intelligensébb elem a közönyösebb?

Legyen. En a szemetekbe mondom a keserű igazságot, bár az nekem is fájjon.

Először is, ha arról van szó, hogy czélunk elérésére, vagy egy ügyünket védő es terjesztő lapnak a fentartásához bármily csekély összeget pótoljatok, itt siketek vagytok, sőt, mi rosszabb, sajnáljatok a pénzt. Nem azért, mivel a takaréka raknátok — hisz jól tudom, hogy gavalléros mulatásra eleget kidobtok — hanem mert ezen befizetett összegnek gyümölcsét nem élvezhetitek rögtön.

De ha a szülő nem nevelné zsenge gyermekét erős férfivá, kinek a karjaira támaszkodna öreg napjában? S nem-e lehettek ti is bíszkék majdan, ha egy már virágzó hatalmas egyesületnek lehettek alapítói, egy oly egyesületnek, mely mindnyájunknak édes anyja lesz s nemcsak védeni fog bennünket, de gondoskodni is fog ifjaink okos neveléséről.

Czafoljátok meg tehát engem kartársaim! Mutassátok meg, hogy csak véletlenül, hogy még idáig nem letettek tagok s nem a hiteltenség a jövőben, sem az anyagi rész nincs összefüggésben közönyötökkel, hanem csupán kérések, mint most azonban beláttok, hogy vonakodástok káros ügyünknek s nemcsak magatok hódoltok meg, hanem versenyezni fogtok egymással, hogy ki legyen buzgóbb az ügyünkért való harczban.

Es én ekkor megszegyentülve látom be, hogy nagyon tévedtem, midőn azt hittem, hogy a magyar pinczerekben nincs meg az erő a reménység fentartására, hogy egy országos egyesület alapíthatasson.

De ez a szegény nekem örömet okoz, mert lelki szememmel már látok a közel jövőben egy nagy es innozáns palotát, a melynek homlokzatán aranyos betűk mutatják, hogy az »Országos Magyar Pinczér-Egylet« tulajdona. Es fent az emeleten a kivilágított ablakok jelzik, hogy ott vannak az önképző, társalgó es játék termek, hasonlóul a genfi s parisi nagyobb pinczér-egyletiekhez es fentebb az iroda es Garçon szobák a fővárosba jött ismeretlen tagok részére. S mindenütt ezen szép házban, a merre járunk, minden a miénk lesz. Es én biztosan hiszem, hogy ekkor majd ajkátok áhítattal mondva fordultok az éghez:

Hála neked jó Istenem, mert megengedted nekem, hogy egy darab téglával én is hozzá járulhattam az O. M. P. Egylet palotája felépítéséhez!

Czinçár Béla,

Herkules úrdó jun 21.

Debreczeni hírek.

Mindnyájunknak, kik ott voltunk, feltűnt, hogy a debreczeni egyesület egy fillérel sem járult a nyugdíjalaphoz. Minden egyesület az egész országban járult több vagy kevesebb forintokkal az alapítókéhez, éppen csak Debreczen, kinek a falaiiban a kongresszus tartott, nem tudta magát megemberelni. Nem akarván rögtön a kongresszus után az ünneplés hangulatot rontani, vártam egész eddig, de most előlépek a nyilvánosságra az ottani viszonyokkal.

Hogy miért nem adtak a debreczeni egyesületek az alaphoz, annak az oka pedig, hogy nekik nincs vagyunk. Hogy miért nincs, ennek az oka pedig, hogy minden évben a horribilis magas tagsági díjakkal könnyelműen bántak. Debreczenben igen brilliáns üzlet a pinczér egyleti közvetítés s mivel egy nem tud annyit kérni, mint kettő, hát ők két ügyökkel hagyják magukat elhelyezni, névszerint: Elsner es Glück. Páratlan a a mostani világban, hogy a *kisakadémia*ok még elősegítik a zsákmanólok jöletét! Debreczenben az egyik ügyöknek a *pinczér-egylet* a lakást adja, persze költsémes lakás az, elfer az egész kile benne urilag. Ez oly vakmerőség, hogy a tagsági pénzekkel oly könnyelműen bántak, hogy méltán felhívjuk a hatóság figyelmét erre. Ez egyleti titkár (egyéni jelleméhez szó nem fér, becsületes ember ő talpig) kap évente 200 frt, mond kétszáz forint fizetést! Nem gavallér ember a debreczeni!! Az egyesület elnöke, Kovács Dezső

ur oly szerencsés, hogy már mint főpinczér, egy háztulajdonos volt s nem átalotta annak idején az egylet kasszájából 60 frtot megszavaztatni, hogy ő furdóbe mehessen. Valóban nemes vonás ez egy humánus egyesület elnökénél. Debreczenbe köldött egyszer — nem igen régen — egy fővárosi úgynök egy főpinczért a Bika szállóba, midőn a fővárosi úgynöknek az illető a honoráriumot akarta adni, előállt a *dupla úgynök*, hogy nekikis jár közvetítő díj. A vége aztán a dolognak az lett, hogy a budapesti kapott a bikaért 60 frtot, s a két debreczeni úgynök *egyenként* 20 frtot. *Tehát száz forintot a Bika szálló főpinczért állásért.* Ez a főpinczér nem keresett ott annyit egy fél év alatt; s mi mégis a bankókat dobjuk ki egy nyomorult állásért! A Bika szálló részvény társaság s a mostani üzletvezető ur oly feltételeket csinál a főpinczérjének, hogy méltán felnerül e kérdés: vajjon Millecker ur volt-e már pinczér? A részvényesek kereskedők, hentesek, borkereskedők stb., czekolt nem csodálnám, hogy ha *járralok* lennének ily dologban, de egy *lanult* üzletembertől mindig *mást* várunk el. De nem is erőt akarom írni, hanem csak rámutatni arra a könnyelmű gazdálkodásra, a mit Debreczenben közpénzkezelő folytatnak s így valóban nem csodálhatom, hogy nem tudtak egy fillérrel sem hozzájárulni az alapokhoz. Különbön még fogunk Debreczenből több híreket is hallani.

Poós Gyula.

SZERVEZKEDÉS.

Egy fél éve lesz innen-onnan, hogy eszménk, az Országos Pinczér-Egyesület eszméjét felvetettük és ennek megvalósítására hívtuk föl azóta folyton egyre a pinczéri kar mint a többi érdekelt figyelmét. A mozgalmak, mik mindjárt a kezdeten indultak meg ez ügy érdekében, már sejtetni engedtek velünk s mindazokkal, kik a czélok kivitele mellett foglaltak állást komolyan, hogy az ügy sikerre jutása sokáig, legfőbbé egy vagy másfél évnél tovább nem húzódnak. Minekután pedig föltevésünk és czéltiteltő terv teendőinket mi is ezen

AZ „UJKOR“ TÁRCZÁJA.

Beszámoló.

Útközben összerogatta: Minden Tamás.

Először-ültek — Debreczen — a nyugdíj-kongresszus. — A Fröhner-szállóban elváltak. — Konstit. sen. — A kátlukis Poós Gyula. — Bókros Károly a menyorszában. — A nagy tanácskozás. — A kis tanácskozás. — Hegyháti Sándor a Hortobágyon. — Elutazás Újvidékre. — A mikolói kocsonya. — Borkolától Nagyváradon. — Zalagereségi asztaltársasági összejövetel. — Egy nap Aradon. — Kinébb utak.

III.

Gos nóták elhangzása után megkezdődött a Nyugdíj-intézet megszületése. A pór garasát, a gazdag huszarsait és a leggazdagabb máriásait áldozta a legghumánusabb szent ügy oltárára. Rövid idő alatt 42—40 ezer forintocská, többes számba ejtsd 84—80 ezer koronák halmozódtak fel az előlki asztalon, a melynek felügyeletére különös okokból Bokros alelnök különösen felkérte. Alelnök pedig, midőn már 2—3-szor tekintétt gyönyörítasan a kincs felett végig hordozá s ekkor a szent humanitásnak hevétől elkapatva, szívében átszellemülve emelkedett a magaslatról még feljebb és egy sőháját után nagy misztikus szavakkal a következőket jelenté ki: Pater noster! . . . (Megjegyzem, e szókra azonnal hárman is feludrottak, kik ugyanis a *Pater* szót pártanera értették s vélték, hogy az alelnök az előtte levő pénzhalmoz lelemését — ferbli kártyában — czélozza.) és folytató:

jelekre építettük, a melyek a bekövetkező eseményeket mintegy fényes kivilágításba helyezték elénk, most már mi is bizonyosan tudjuk sőt merjük is mondani, hogy mire a másik félvé vége közelget, munkásságainkkal már teljesen rendben vagyunk. A mi teendőnk még ekkor is fognak lenni, azoknak foglalkozása már nem a mozgalmak s szervezkedések, de lesznek a czéltitvili vagysis az Orsz. P. E. végleges megalakulásával. A mint tehát országos szervezkedésünk befejezt nyer, melynek bekövetkezése pedig már az őszi hónapok vége vagy közepe felé meg fog történni. ezen időre szükségessé válik egy nagy gyűlés egybehívása, a melyen a mozgalmi bizottság s aszt. társaságok elnökei, esetleg kiküldött tagjai részvevésével azoknak a tárgyhoz szó-lás esetleg szavazat joggyakorlataik (minden mozg. biz. s aszt. társ.-nak egy szavazat joggyakorlata leendő) igénybevételeivel hozatik határozat az O. P. E. alapszabályai sorsa fölött, vagysis azok felterjesztését illetőleg a miniszterumban. Ugyancsak itt fog majd megállapítani az alakuló közgyűlés jövő évrei kitűzése, (mely előbb mint 1899. ápril—május hó nem igen lesz lehetséges) s a további ügy fentartás s vezetése, mint a kongresszust előkészítő központi bizottság megvalósítása. Erre tehát, még pedig komolyan el kell lenni készülvé mind az eddig megalakult, mind pedig a tervezések alatt álló s alakulandó mozgalmi bizottság, mind aszt. társaságainknak. Különösen pedig figyelembe veendő ez idő alatt, hogy az O. P. E. alapszabályait minden pinczér, a ki csak az O. P. E.-nek tagja szándékozik lenni, (kik pedig erre nem érdemesek, azokról az okok megjelölésével szükséges, hogy a mozg. bizottságok egy ily rovatlapot vezessenek) alaposan áttanulmányozva ismerjék meg.

A jelen mozgalmainkról szóló tudósításaink a következők.

Szabadkáról

a szegedi mozg. bizottság kiküldöttje Hegyháti Sándor vezértikár az aszt. társ. mint annak jeleséről a következőket írja.

Itt vagyunk szeretett kongresszista társaim az 1898. évben és egy debreczeni nagy lánctéremben. De én nem itt, hanem 1848-ban és azon az országgyűlésen éreztem lenni magamat, a midőn nemzetünk halhatatlan nevű Kossuth apja a szent haza biztosítására a véderőt képte s a midőn is felejtethetlen vagyunk szavaira a tömött sorokból felállt hirtelen dicső nevű Széchenyi István grófnok és azonnal felajánlotta jairának egy évt fönedelmet 60 ezer pengő forintokban . . . Páter noster.

A pártnernek ismét kezdtek cizihelődni s hogy tovább ezt nem folytatták, csak annak köszönhető, mivel Bokros Károly ekkor mint egy obeliszk látszott állni helyén. Arcczal és mozdulatlan tekintettel a menyország felé fordulva, kezei pedig össze voltak téve.

— Lelke az elhunyt nagyok s dicső apánk lelkeit felkeresni a menyországba ment és azokkal nyugodni tére — mondták többen egész halk, alig süsögő hangokon . . .

Nagy és kis tanácskozás.

A nagy siri csend elmúltával — mely mint egy temetői álom nehezedett a hallgatóságra — és Bokros alelnök új létre öbrödésével ismét felmártadok a szónokok, kik közül a nyugdíj jogtanácsosa kváltan a következő kijelentést tette:

— Az O. Sz. V. K. K. és ezek alkalmazottainak nyugdíj-egyesülete végre megalakult. Az eddigi anyagi siker, vagysis alapítóke (és fél szemmel a kincsalmazra pisántott) szép és nagy összeg, de még nagyobb is lehetne. Ha nagyobb volna ugyanis, legalább ötvenszer annyi, most azon szerencsés helyzeiben lehetne az elnök-

Küldetésem első pontja Szabadkáról a következők számolhatok be. Első sorban is ki kell emelnem, hogy itt úgyvan az O. P. E. eszméje oly kitűnő talajra talált, a melynél különben vagy jobbat sehol sem kívánhatunk. Innen várni csakis jót várhatunk, mivel az intéző kezek és ügy élén állók mind lelkes és igaz hű barátok. A Szab. M. P. A. T. tisztelt elnöke Somogyi Antal egy kipróbált és tántoríthatatlan eszmebarát, a ki is ide érkeztünkön azonnal rendkívüli értekezletet hívott egybe. Fáradothatalan és buzgó tevékenységű tag illetve pénztárnok Garab József (az ő igazi ügyszereget és önzetlen fáradozásának következtében alakult meg a Szab. M. P. A. T. mint m. b. — En a zászlót kezemből ki nem adom s az eszme létesüléseért küzdök szível, lélekkel és soha nem csüggedtem, — mondja mindig e kiváló szakértúrunk. De a gyönyörű szép siker és erkölcsi termékenység látszik is a vasakaratu és a nemes gondolkodású nagyok gondos munkálkodásain Szerk.) a ki serkent és buzdít. — De hallgatnánk is a szakértárnak reá. A lelkő Saybold József, a ki nagy hűve ügyünknek és a kit tisztel és becsül mindenki. Málic István titkár fiatal ügybuzgó és lelkes eszmebarát, a ki az ügyet igazi, ifjú hűvel fogja föl és harczol a mellett. Spiegel Károly a nemzeti szálló főpinczéje, a ki magyar szót csak törli, képes volna szertörni azt, a ki nem magyar vagy a magyart nem pertolja. Sok ilyen németet szeretett hazánaknak! . . . Acházt Ferenc vendéglos, a szabadkai pinczéség nesztora s a ki előtt mindenek meghajolnak, ügyünknek igen nagy tehetője, mert az ő szava mindig szent. Az O. P. E. eszméjének igazi lelkes barátja és hűve. *Zechmeister M.* a Bárány-sz. főpinczéje, ez a megtestesült hitéség, az O. P. E. ügyének legnagyobb kardhordozója. Az ő szilárd akarateréje előtt még a legmegvasasodottabbak is meghajolnak. Eszmeinknek hűve és ügyének pedig rendíthetetlen harczolója.

A rendkívüli Aszt. Társasági összejövetel a következőkben folyt le. Folyó hó 17-én este a Pestvárosz-közzé eltemni helyiségében 12 órakor megjelentek vagy huszan a tagok közül. Elnök a lehető leglelkesebb

hangulatban nyitotta meg az ülést és adta meg nekem mint vendégnek a szólistát, a melyben küldetésem czélját előadtam. Itt Szabadkán volt csak igazán alkalman meggyőződést szerezhetni arról, hogy az O. P. E. eszméjének mily igaz és hű hívei mind az itteni pinczéri kar. Hogy Somogyi Antal az A. T. elnökét ismét táborunkban üdvözölhetjük, annak igazán csak örülhetünk, mert az ő szép és alapos eszmeneti s lelkesítő hatással teleshott beszédei alatt meghódult előtte mindenki. Mindebből tehát látható, hogy feladatunk itt nem volt nehéz. Így pár lelkesítő felkösztető és az „Ujkor” támogatását szívükre kötő felszólalásom után a tiszteletbeli tagok megválasztását hoztam javaslata. Továbbá az A. T. a most sajtó alatt levő alapszabályokból 50 példányt rendelni határozta el.

Az A. T. jelvények, melyeket a Szeg. P. A. T. megbízásából hoztam át magammal, a tagok igények teljesen nem feleltek meg, mivel azokról az M. betű (Sz. P. M. A. T.) hiányzott. De miután elnök azokat nagyon szép és csinos kiállításnak találta, elfogadásra ajánlotta az A. T.-nak, a mibe a tagok bele is nyugodtak.

A Szab. P. M. A. T. rendkívüli összejövetelének berekesztése után, amikor elnöknek még egyszer felhangzottak lelkesítő hangjai, még ezek a szavaim. Bár csak minden Asztal-Társaság és n. g. bizottságunk, a melyek szép ügyünk érdekében eddig alakultak és fognak alakulni, így fogna s karolná fel ezt a mindnyájunk szent célját, s az O. P. E. eszméjét, mint a szabadkaiak fogták azt igazi őszinte pártfogásukba.

Váczon

még teljesen nem alakult meg az A. T., de itteni szakértáink szervezve vannak. A mozgalom ellen *Benyő István* vendéglos tisztelt szakfőnk áll, ki is az A. T. mint mozg. bizotts. megalakítását, a kevés számú, de mind igazi ügybuzgó kartársaink körében rövid idő alatt keresztül fogja vinni. Az O. P. E. eszméjének megnyertek s annak most őszinte pártolói a következők. *Benyő István* vendéglos, *Vingler József* vendéglos,

ség és tisztakar, hogy nem kellene senkit is a belépésre buzdító szavakkal annyit esalogni. Szóval pedig akkor nem könyörögnék egy kukkot sem, hogy legyen valaki tagja a nyugdíj-egyletnek. De így, szinte magamon kívüli állapotban vagyok, ha eszembe jut, hogy egyelőnknek még száz és egynéhány tagja sine. — Mért nem múltányoltak a szegényebb sorban levő többséget és mért csinálták ugy, a hogy nem kellett volna? — kiáltott bele dörgődölesen egy stentori hang. Ez követte: „Igen, méltóztattak volna mindenkinek tudomására hozni, — a pinczéségnek is — hogy mit szándékoznak csinálni?” Mások: „Ha nem tetszett a magyar „Vendéglosok Lapja”, tetszett volna alakítani egy más magyar hivatalos közlönyt és ne a németet tukmálták volna a nyakunkra.” No erre már aztán valószínűségi ki tört a vihar. — Mi magyarok volnánk! . . . Tessék önöknek is magyarul gondolkozni és a magyarul érezni stb. stb. Jogtanácsos csak állt, mint egy szikla, bámuló tekintettel és mozdulatlanul. Majd pedig egyszerre hirtelen gyorsan a fáképnél hævaja szónoki helyét és tart egyenest mi felénk, kik hármásban lévén, folytatott *his tanácsosainak* csöndben és senkitől nem háborgatottan. „Török vagy szakad” — mondtam én épp a pillanatban, midőn a jogtanácsos mellénk toppantott.

Felcstúnt.

— De uraim, a szent egekre kérem önöket, hiszen önök mindent, meghusztanak — mondá vészjóslón a jogtanácsos.

— Kénszerítve vagyok erre! — szóló még vészjóslóbban Hegyháti Sándor. — De én ám csak pislogtam, mint a *misholczi kocsonyában* a béka, a melyet oda a szakácsné az árték helyezett, mivel sem fül-farka, sem pedig egy kis darabka bürkés már nem volt s jutot: a nevezett kocsonyába. A pislogó állat nélkül pedig

egész porció nem lett volna. Valamint a mi harmóniánk se lett volna teljes, ha ekkor Poos Gyula fel nem áll és nem veszi elő czvikkerjét, a melyet két ujjá között jogtanácsos elé tartott és szót hozza ünneppélyesen:

— Jogtanácsos uram! Ez a czvikker, melyet itt ujjaim között tartok, nem az enyém.

— Hát kié? — kérde a mit sem sejtő jogtanácsos.

— Nem tudom, mert úgy találtam. És mivel pedig találtam, ebből szerintem más nem lehet következtetni, minthogy ezt az illetőnek, ki elveszté, vissza adjam. Nem-e ez kötelességem?

Jogtanácsos fejével bólintott, hogy: igen az. Poos pedig folytatta:

Tehát: valamint ezen kis látó jöszag nem az én tulajdonom ugy az a nyugdíj-egylet sem az önöké, vagyis hogy az nem az önök számára csinálódik. Az a nyugdíj-egylet az összes vendéglosok és pinczéségek számára alkotódik. Minek után pedig ez így van és nem másként, miként a hullám a tenger legeslegmélyesegébe fenékről merül fel s mintegy magától azon nézet, hogy itt önök, mint vezetőségnek azt a czelponatot kell irányadónak tekinteni, a melyet az összességnek legtojobbjai váll magának és egyben arra törekedni, hogy leginkább ez utóbbiak irték és tudják meg, ha nem is a leglényesebbeket, csak azt legalább, hogy önök és mind azok, kik itt vannak, *mit és mint akarnak*. És még halkabb szókkal ezt tetto hozzá: A többség, illetve annak képviselői mi vagyunk itt hármán. A mit mi akarnak, azt a többség is akarja. Ha pedig önk ezt nem akarják, vagy talán csak egyszerűen bennünket még figyelemre sem méltatnak, ugy azt bátran megjósolhatom, hogy még egy

Hangl Bernát fp., Simon Lajos fp., Perfein József fp., Unger István fp., Zsig István éth., Guzmics N. fp., Marschall Pál fp., Kováts Lajos éth.

A megalakulandó P. A. czimére 30 példány küldendő a M. O. P. E. alapszabályaiból.

Az esztergomi mozg. bizottság mint A. T., Hafner Antal elnök eltávazása miatt lemondása folytán, ugy szintén Bayer Jenő volt titkár helyett, az új megválasztást a napokban ejtette meg. Az A. T. új elnöke Deravaris Mátyas a furdó-szálloda főpinczére igaz elkeszével vette kezébe az ügyet, és szervezi s buzdítja egyre ügyszerezetet mint kitaraszt, az ottani szaktársakat. Az A. T.-nak újabb tagjai lettek: Elnökön kívül Lulik Ferencz, (elkes kartárs), Csupor József fp., Balika György fiz. p., Nitribitt Lajos éth. és Lóna István.

Az esztergomi kartársak üdvözlötüket küldik a szeg. mozg. bizottságnak, mint az „Ujkor“ szerkesztőjének.

Alapszabályokból az A. T. 30 példány rendelését határozza el.

Nagy-Kanizsáról

Malajcz Gynla ügybuzgó szaktársunk a következő sorokat küldi:

T. Szerkesztő ur!

Nagy örömmel tudatom, hogy a napokban a mozg. bizottság mint A. T., bár nem kevés fáradozás után, teljesen meg fog alakulni. De mindezt, időt és fáradságot nem tekintve, teljes meglegedés és örömmel, hogy mindennek végére jvetva, láthatom az igazi és szép sikert. Az aláírási útva 27-en írták eddig alá, kik is folyó hó 27-én, vagyis hétfőn este tartjuk meg az első összejövetelünket s alakítjuk meg a mozg. bizottságot mint A. T.-ot. Hegyháti Sándor ur vezérünk azt tehat már mint az O. P. E. eszméje létesítési érdekében alakult A. T. fogadhatjuk. Hozza Isten! A mozg. bizottság mint A. T. megalakulásáról szó tudósítást, az alakulási nap után küldöm.

Hazafiai üdvözlettel

Nagy-Kanizsa, 24/6. 98.

Malajcz Gynla.

Évtizednek végére is eljuthatunk és még sem igen dicsekedhetünk azzal, hogy az O. Ny. I. már megalakult.

A hogy Poósnak ezen szavait végzé, ért od a két városi magisztrát forma uri ember, kik közül az egyik — nézve előbb hol ránk, hol a czikkerré átható tekintettel — szóla hírtelenül oda Poósnak:

- Szabad tudnom, hogy ezen czikkert kegyed hol vette?
- Találtam — felelt a kérdezett.

A magisztrát erre nyakába borult a találónak: „köszönöm, köszönöm kedves fiatal barátom, a dedálpántól maradt örök becsü emleket tegnap vesztettem el a dinnévs vásár-téren.“ És öröm-nevetve vette át a dedápai czikkert és köszönte egyre még akkor is, midőn már fölünk vagy tíz lépésnyi távolságot bejárt.

„Minden ur?”

Hatra fordulok, hát uram fia, a sargonyhordó teljesen kiizzadva állt hatam mögöt. Nyujt felém még pedig egy *express* levelet ezen szók kíséretében:

„Hortobágyot már hetedszer bejártam, Minden urra mégis alig találtam.“

A leveleben ez volt írva:

„Ujvidékre a második mozgalomra — azonnal utazoi, mert ha nem, úgyünk ott veszte van. „Ujkor“ szerkesztőség.“

— Semmi esetre sem lehet azonnal — felelte Hegyháti, mikor az elutazásról szóltam neki — mivel előbb nekem s önmek is tain a Hortobágyra kell kimennem szent ügyünk érdekében.

Poóst pedig e pillanatban invitalla meg jogtanácsos Gundel s még stb. egy-kettő esztendő ilyenkorra Nagyváradra egy kis borkóstolóra.

(Befejezés a jövő számban.)

Nyitran

az igazi lelkes ügybarátok az O. P. E. eszméje érdekében mindent tenni készek — körében az A. T. mint mozg. bizottság folyó hó 25-én megalakult.

Az összejövetel Sarlay Elek ur kávéházában történt, hol is az A. T. rendszabályok felolvasása után, — mit jelen voltak egyhanglag fogadták el — a tisztakar a következőkből lett megválasztva.

Elnök: Hauser Ferencz, a szarvas-szálló főpinczére, alelnök és pénztárnok: Pitzer Mátyas, a korona-szálló főpinczére, titkár: Sarlay Elek kávé, (a pécsi p. e.-nek volt hosszabb ideig titkára), ellenőr: Meidlinger József szobapinczér a szarvas-szállóban, és végrehajtónak Thalmainer Ferencz főpinczér választottak meg.

A megalakult A. T. mint mozgalmi bizottság a szegedi társ. mozgalmi bizottságnak üdvözlötét küldi.

Koriticzán Herskovits Miksa lelkes eszme és ügybuzgó barátunk, az ottani szaktársakat szervezi és igyekszik megnyerni őket czélunk, az O. P. E. eszméjének. Kiváló szaktársunk ez ügyet eddig a következőkkel ismertette. Gerencsér József fp., Haselbacher József fiz. p., Krakker Mátyas és Figura János erthordók — kik is mint valódi értelmek, az eszme czélját látva — lettek annak azonnal lelkes és őszinte hívei.

Vihnyén a kis kies furdón Czidlik József ügyért fáradó lelkes szaktársunk szervezi kartársainkat s ismereti azokkal az O. P. E. czélját és annak teendőit, a napokban alakul meg az A. Társaság.

Őszinte és eszmehű szaktársaink, — kik a szent ügyet felfogva, vették azt igazi pártolás és buzdítanak s hívnak fel erre másokat — legbensőbb tiszteletünk és üdvözlötünket küldjük.

—><—

A nyugdíj-intézetről.

Budapest. jun. 22.

Az intézet most hetenként tartja már az igazgatósági gyűléseket. E hó elején volt meg az első rendes közgyűlés. Tárgyalva lettek többrendbeli előterjesztések, mint: helyiség kibérelése, könyvelő választása, jogtanácsos fizetésének megállapítása stb. Legfontosabb volt ezek közül a tárgyak közül a *választmányi székhelyek* megállapítása. Itt megjegyeztük, hogy választmányi székhelyre csak olyan városok tarthatnak jogot, a hol a nyugdíj-intézetnek 30 tagja van; emny taggal bíró várost az igazgatóság azután felszereli könyvekkel stb.-vel s megalakítja a helyi választmányt. A tagok részére igen előnyös olyan helyi választmány, mert nem kell minden esékélyességgel a központba fordulni, hanem egészen egyszerűen a választmányhoz megy az ember. Azért igen is figyelmebe ajánlunk olvasóinknak, hogy legyenek rajta, hogy mindenütt legyen egy választmányi székhely. Eddig következő városokban lesznek választmányi székhelyek: *Budapest, Kassa, S.-A.-Ujhegy, Szeged*, s mint a jogtanácsos ur jelenti, *Szombathelyen*. Igen fontos határozatot hozott még az igazgatóság, p. o. a nyugdíj-egyesületnek tagja lehet: landiner, szakács, tűzi legény stb., ha *munkakönyvel bir*. Ha ily tagok jelentkeznek felvételre, csak úgy vehetik fel, ha *munkakönyvel* igazolják magukat. *Csedlakönyvel* rendelkezők nem vételnek figyelembe. Ez a határozat igen helyes és megfelel az egyesület czéljainak.

(Dr. S.)

Egy jóbarát távozására.

Az eszményridágnak gyöngyörű szép napja
Ma egy pillanatra sötétségbe borult. —
Sötét lett, nehogy az arcát bíban lássa
Aki, éjért szemének igazi kénye hullt.
De pillanatul mátra levetette árnyát,
Hogy ismét örömmel nézze ketonját,
A bátor ritézt, a kinek lelke mélye,
S szándékja oly tiszta, mint a napnak fénye.

Ki az? . . . a jó barát, a nemes eszméknél
Rendíthetetlen és igaz hazcsolója,
Kif kezében folytat az önzetlenségnek
Bibor selyméből készült labogója,
A ki kis körünkbe élőzóni készül,
Kéhez ma eljöttünk ide búcsúzóra:
A kinek szívének hű szeretetéből
Koszorúkat kötünk útra indulóra . . .

Ah . . . egy igaz barát vesztesége fölött
Mint seveglék a bú s mint sójog az érzet,
S mily fájdalom tudat, kínos gondok között;
„Miert nem lehetünk továbbra is réled? . . .
Itt haggod azokat, kiket úgy szeretted,
S a kikkel léleken és szíveken egy lettél . . .
Távozol közülünk? . . . s némed a bú szája . . .
Vágya messzi útról int a távozóra.

Nagy s régtelen az út, öcsénye járattal,
Csak az éber őszöm, mi azon elvezet;
És az éme lánnya, mely a beláthatatlan
S szent ezel teendőkre nyújt saját kezét,
S a nem kiesing lélek bátor öntudattal
A ezült önmagával bensejének hordra,
Nem békédő s féltő, erős akaráttal
Ezerekért tenni megy a hosszú útra . . .

Dím búcsúzni készül, a régszók hangzanak,
A szeretett barát búcsúzó szavai,
Melyek oly sok szívet és dícsőt mondának . . .
Mif halbnak s csodálnak szomorú társai,
Mond: „ehmegyek, de azért köztetek leszek,
Utat és járadást és érteket leszek,
Melyre nem vezet más, mint ezen gondolat:
Szeretett barátom, leggyünk mi is szabad! . . .

Mint borul el az arc, majd meg változik át,
Miközben homlokán megragyon az öröm . . .
„Ezeknek kiréni létét, szabadságát! . . .
„Hallod-e e szót, de átkotért közöny? . . .
S társi lélekülnek, tekintetük lángol,
Felettük az eszme fénylik és világit,
Mig feszül a kebel ércz indulásban,
A magasztos percznek rég pillanatában . . .

Oh mi dícső s szép rágy, te szent eszményiség,
S oh! mily nagy az, kire veted te világit,
S csak az a nagy, mert mi ennek szívében ég,
Az érzelen, melyet kínszel s szolgálókat,
Zsarnokságot gyűlöl s küzd az önkény ellen,
Jót mérve mással, kedve telik ebben,
Mig a saját énye tenyér nyomorában.
Ezzel mit sem törőd, csak a közszélt látja;
S mig ezt el nem érte, addig nincs nyugrásban
Szeretett barátunk, s mindnyájunk barátja.

F. Gy.

A nagy közönség.

— Társadalom és a pinczérség. —

VII.

Tegnap még házi szolgálja volt, (az egy hóval előbb
pékhetes, kit gazdája egy kis sikkasztás miatt csapott
volt el), ma már pinczérje. Ha vendégek erre vonat-
kozva a főnökek némi megjegyzést tesznek, az egész
ilegmatikusnak mondja:

»Uram, a pinczérök között jóra való egy sincs.
Az mind gazember. Ebben a hónapban ez már a harmadik,
a kit elküldtem.«

— De hát miért küldte el? Hiszen mi teljesen
meg voltunk elégedve kiszolgálásával — mondja oda a
törzsvendégek egy-egy keltő. — S a vendéglős:

— Mert a feleségem nem tudott vele kijönni. Ez-
zel a mostanival legalább tehet a mi csak neki tetszik.

— De hisz ez házi szolga, nem pinczér! . . .

— Házi szolga! . . . Majd meglátják uraim hogy
egy hét múlva mily kitünő pinczér valik belőle.

És meg is látják azok. Alig telik el két hét, a
gazdának — csak a jó isten tudja, de ő maga nem,
hogy mennyi pénze hiányzik. Ki vihette volna el más,
mint a házi szolgából lett pinczér? . . . Persze kitűd-
dik s a pinczér megszökik, míg a gazda segéd hiányá-
ban maradvá, épp »kapóra jött«-nek látja a vándorlót,
ki a konyhán egy kis meleg levestér könyörög. »Milyen
mesterember maga?« — szólítja meg azt. »Acs vagyok
kérem alázatosan« — felel szeliden a levest kérő vándor.
»Akar-e pinczér lenni?« — Persze az még azt
sem tudja, hogy a pinczér mi fan terem. De a nyajas
gazda azonnal megmagyarazza hogy micsoda az a
pinczér. És kerestet ki hamar ruhái közül egy ócskáb-
bat s azt ráadja azon utasítással, hogy előbb arcát is
mossa meg.

»Majd behozom én ennek a fizetésén azt a pénzt,
a mit az a gazember ellopott« — mondja mint egy
örömmel magában az ily módon pinczérre szert tett
gazda. És meg-megdörzsöli kezét jeletül annak, hogy
na megint egy jó napja volt.

— Hát a voltalt, a ki megszökött, vajjon mi lesz?
Semmi különösebb, minthogy ő már — miután volt
ily alkalmazásban — meggye egész bátran egy másik,
esetleg harmadik városba és keres és talál is ott magának
biztosan conditót.

Igen, ez nincs különben. Az ilyen egy-két sorsal
elmohdott esetekből egész köteteket lehetne kiállítani.
Az ilyen nem szakvendéglősök kétképpen a fenti módon
évente 60—70 pinczért csinálnak. És míg a fenti mind-
egyre ismétlődik, addig itt is, ott is előfordul egy-egy
eset, hogy egy kisebb városbani vendéglős, ki az ügy-
nőket vagy lustaság (tudatlanság) vagy pedig spórolási
szempontból — mit levélbélyegre kell kiadni — figye-
lembe nem véve s ha épp a kellő időben egy gyalog-
utazó szaktárs nem akad — beállítja vendéglőjébe mint
pinczért, a ki legelőbb szemügyre kerül. Utszéli vándor,
vendéglőt cipőtisztító, vagy más ezekhez hasonló szakma
képviselője legyen, az illető gazdka ezzel mit sem törö-
dik, valamint hogy az ő előbbeni mivoltját se firtatta
senki, úgy ne legyen köze ahhoz senkinek, hogy ő
pinczérnek kit és mit alkalmaz. Ha ő neki jól van,
legyen jó a vendégnek is. A kinek nem tetszik, ne
nézzen rá. Pünktum.

Ki várhatja tehát mindezeket, ki gondolhat meg
csak arra is, hogy a pinczérség közbecsülésben s a
nagy közönség előtt mi tekintélyben részesüljön és hogy
ezen osztály a társadalomnak többi szakosztályai között
is foglalhasson helyet? . . .

Senki sem . . .

(Folyt köv.)

Éljen az Ő. p. e.!

Oszlik az éj, hajnal virrad,
Égboltunkon jár egy csillag,
Halvány meg, de fénye nő,
Közélg felénk, mint szebb jövő.

E csillag egy ucses eszme,
— Valóság más néven messze —
Rajta járj! szervekedjünk,
Alakítsuk meg egylettünk!

Kárpátoktól Adriáig
Értsünk egyet mind halálig,
Ne sajnáljunk néhány fillért,
Aldozni a közérdekért;
Mutassuk meg a világnak:
Nem születünk mi szolgáknak;
Hogy e sokat ócsárolt kar
Tenni is tud, hogyha akar.

Terjesszük az eszmét híven,
Ne csüggedjünk, segít Isten,
Győzzük meg a kélkedőket,
Scaporsítsuk a hívőket;
Béreses hazánk minden falva,
Iparunknak minden tagja
Visszhangozza ezt az egyet:
Éljen az Ő. pinczér-egylet.

Fludorovits István.

Előfizetési felhívás.

Felkérjük teljes tisztelettel mindazokat, a kiknek előfizetésük lejárt, hogy azt megújítani azonnal szíveskedjenek. — Továbbá pedig felkérjük azon t. előfizetőinket, kik lakást és helyt változtatnak, hogy új címeket velünk haladéktalanul tudassák.

Az Ujkor előfizetési ára:

Magyarországon:		Külföldön:	
Egész évre . . . 6.— frt.	Egész évre . . . 6.80 frt.		
Félévre . . . 3.— »	Félévre . . . 3.40 »		
Negyedévre . . . 1.50 »	Negyedévre . . . 1.70 »		

Az „Ujkor” kiadóhivatala.

Kiknek előfizetése lejárt, lapunkhoz postaltalványt mellékelünk.

KÜLÖNFÉLÉK.

A Pinczér Asztal-Társaságok elnökeinek becses figyelmébe bocsátjuk, hogy az A. társasági felvények megrendelését illetőleg tájékoztató szempontból forduljanak a szegedi P. A. T. elnöke Randóvágh Józsefhez. — Cím: „Ujkor.”

Haffner Antal, az esztergomi mozg. bizotts. volt elnöke, f. 1-én Párkány-Nánáról Budapestre utazott.

Személyi hír és helyváltozások. Derzavits Mátyas ügybuzgó szaktársunk és rég ismert jó hírnevű főpinczér Esztergonban a fürdő szálloda fők. állását vette át.

Hangl Bernál főpinczér és ügybarátunk Vácra Budapestre utazott.

Bayer Jevő, az esztergomi mozg. bizottságnak volt titkársa a napokban mint éthordó, Budapesten a Szikszay étteremben foglalt állást.

Vajmár Lajos ügybuzgó kartársunk Budapestről Bártfára utazott, hol a Schubert étteremben nyert mint éthordó alkalmazást.

Riegel Gusztáv, ki a budapesti Angol királynő szállóban volt mint éthordó hosszabb ideig alkalmazva, ily állást Balaton-Füreden az Eszterházy szállójában foglalt.

Farkas József ügybuzgó szaktársunk, ki S.-A.-Ujhelyen a Deutsch-kávéháznak volt kedvelt főpinczérje, f. hó 1-én ugyanott a Magyar király kávéház főpinczéri állását vette át.

Gertner Adolf őszinte ügybarátunk f. hó 1-én Törökbecsén a nagy szálló főpinczéri állását veszi át.

Saybold Ignác: telkes, ügybuzgó kartársunk állást foglalni f. hó 1-én Csorba tóra utazott.

Kokas Gyula ügybuzgó szaktársunk Indián a vasuti vendéglő főpinczéri állását vette át. — Ugyanoda utazott vele mint éthordó Vucskás János egyszerű kartársunk.

Róth Géza szaktársunk Rt. Lippáról Szegedre érkezett. Maczek József telkes ügybuzgó Rt.-Csabáról a Püspök-fürdőre utazott, hol mint éthordó nyert alkalmazást.

Tussay István őszinte, ügykedvelő szaktársunk s legutóbb a nagyváradi Bazár étterem volt főpinczérje ezen állásban Sztojka-fürdőre utazott.

Molvay Károly szaktársunk, legutóbb a szegedi Proféta-szálló szobapinczére Makóra utazott, hol állást a Schambach étteremben foglalt.

Huas József szaktársunk a nagy-szombati vasuti vendéglő főpinczére f. hó 1-én Budapestre utazott.

A főpinczér sorsa. Sokra el kell lenni készulve egy főpinczérnek, a sok között még arra is, hogy azon üzletből, a melyet tegnap fogta el, már egy rövid hónap múlva nem-e ugyanazon, azaz óvadék nélkül lép ki? Mert megeshetik vele az, hogy az üzlet gyengén megy s a kereset, mint a perczetek, nem fedezik a rezsit. De még az sem ritka eset, hogy a vendégeknek hitelézés s az azokat pénzrel ellátás annyira megnöveszti a tartozási summáriumot, hogy ez egyszerűen fennakasztja őt további üzleti ténykedésében. A vendéglősök sűrű esőbejutás és főnkre neménél szintén nem keveset szerepelnek a főpinczérnek vesztett óvadékaikkal. Hozzá juthatok-e újra, vagy csak valamit is láthatok-e belőle? Aggódnak ők és aggódik szinte azon szerezésellenül járt kartársunk, a ki nem rég egy temesvári ügynök jótakarása folytán jutott Orsovára Unflauf szállóházhoz, a ki ekkor már magának még a hajszálát sem mondhatta. De hát az üzlet jó s a gazda mindentől 89%-ot ad. És letette a hatszáz forint óvadékot. Midőn pedig pár napi ottlét után az üzleti jóságok ellenkezőjét s gazdájának rendezetlen anyagi helyzetét látta, felmondott. A főnök a főnököszt ugyan elfogadta, de mivel hiteltelennek más főpinczért nem kapott s e közben a végrehajtók is elvették s árverették a mije még volt, szomoru arcu főpinczérjét azzal kezdte vizgatni, hogy majd vissza fogja ő fizetni az óvadékot, míhlyt csak tess. neki. Szegény kartársunk pedig most a gazda szavában nem igen bízva, futja egyre a bíróságot, hogy az 600 frtjából legalább még csak valamit is lásson. Miután pedig s különösen a délvideken nagyon gyakoriak az ilyen esetek, felhívjuk főpinczér szaktársaink figyelmét, hogy nagyobb óvadékkal csakis olyan üzletket fogadjanak el, a melyekről legalább is bírnak anyai információval, hogy a kauzió veszélyeztetve nincs. Mert az olyan főnök, kinek az adósságból ki már a fule se látszik, főpinczére sorával nem sok, vagy éppen semmit sem gondol.

A szombathelyi pinczér szakiskola folyó hó 18-án tartotta évről vizsgálatát, a tanoncok kitűnően megállták a „főpróbát” s amiért elismerésként Kaporni István tanár ur, hogy oly sikerrel tanította a „pinczér-csemetékét.”

Korintczán a Nagyszálló éttermi főpinczéri állását régi tekintélyes szaktársunk Gerecsér József foglalta el. Mellette mint éthordók nyertek állást: Figura János és Kraker Mátyas. A kávéházban mint fizető pinczér Haselbacher József nyert alkalmazást.

Érdekes vendégek. Herkulés fürdön az elmúlt héten a felső-osztály előkelőségei: Bánffy miniszternek családjával és több képviselével töltött pár kellemes napot. Bánffy és családja részére délben a Cursalon

terraszán, este pedig az ezüst-teremben volt egy virágokkal pazarul díszített asztalon terítve, hol az egész idő alatt a miniszterelnök teljes megleődésére Cz. B. szakértársunk szolgált fel Sielberer tulajdonos segédletével. Az ételk kiállításában Winkler főszakács remekelt jó híméhez méltóan. — Bánffy elutasítván Darányi föld. m. ü. min. jövelele követte, kinek épp úgy, mint min. társ elődjének vált teljes megleődésére a kiszolgálást s volt elragadtatva a Herkules fürdő szépségei, különösen ennek gyöngye, a regényes Cserna fölött.

Éjjeli kirándulás. Majdnem életemel fizette meg Bem Laci kartársunk egy éjjeli kirándulását. Ugyanis jókedvű állapotban lépest tévesztve a 10–15 méter magas partról a Csernába zuhanat és csak barátai önfeláldozásának köszönheti, hogy nagyobb baj nélkül menekült meg az éjjeli hideg fürdőből.

Ritka 50 éves brömnünp. Egy németországból hazánkba szakadt porosz származású, de jó magyar érzelmű Pecz Károly nevű szakértársunk, ki a hetvenes évek elején telepedett le Temesvárott állandóan, f. hó 26-án ülte meg pinczérségének 50 éves jubileumát. Ötven év nem kis idő és ennyit lemorzsolni a nehéz és tövises pinczéri pályán, méltán csodálkozás és tisztelettel vehetjük körül azt a ritka egyént, ki ezt keresztül törni képes volt. És jubiliáns szakértársunk — kit ez alkalmából isz. erósei és jóbarátai az üdvözölő levelek és sürgönyök egész özönével arasztottak el — még most is fiatal erő- és friss egészséggel végzi a pinczéri teendőket. Az isten éltesse és tartsa meg ily friss erő és egészségben öreg kartársunkat a létkorok legvégső határáig.

A „Vendéglősök Lapja” ezen legrégibb magyar szaklap legutóbbi száma 16 oldalra s mint rendszeres nagy és változatos tartalommal jelent meg. Valogaltat cikkei közül különösen kiemelendő Az első halás című beszérik, a mely a Vendéglősök Lapja által a képzésnek nemrég benyújtott szállodások, vendéglősök és kormaszások kérvényéről tárgyal s szót annak első eredményéről. Figyelemre méltó még a nyugdíj-intézetre vonatkozó közlemények és különösen a mely a nyugdíj igazgatóságunk általános és helytelt eljárását teszi kritikai tárgyú. A derek és legrégibb magyar szaklapot a melynek egyelőtt ezfajta a vendéglős ipar felátorgatása s az e szak munkásai felbuzdulására irányul — komoly figyelmébe s jóbarátaihoz ajánljuk mindenkié. A „Vendéglősök Lapja” szerkesztősége és kiadóhatalma Budapest, alkacsa-utca 8 szám alatt van.

Minta bor. Ha ezelőtt vidékről valaki fölkerült a fővárosba s ott jó bort akart inni, átrándult egyszerűen a budai oldalra, a hol (s nem egyre) talált olyan kormaszára, a melynek budai vörös borát egyhamar aztán nem is felelte el. De voltak a vidéken is városok s nem kevesen, a melyeknek híre inkább a jó bor, mint egyéb nevezetességről terjedt el. De persze ez, illetve ezek csak voltak. Ma már s különösen az óta, hogy Bachus Isten ur valami végett megharagudott a földiekre s küldé szállítókéikre fillokszera képében a sátn hadat, csak nagy ritkaság, hogy hallani lehet oly hely vagy vendéglőről, a hol még jó bort is lehet kapni. Pedig azért még ilyenek helyvel-közzel bár nagyon elvétve akadnak. Nyitrai az Arany szálló tulajdonosa, Toifel György tartozik azon ritkaságok közé, kiket e tekintetben s a mai kor nyelvén szólva, minta boráról bátran minta vendéglősnek lehet nevezni. Mondják a bornak alapos ismerői, hogy az Arany szarvas pinczéjébe le fillokszeras, vagy az ugynevezett *mitvelt* borok még nem kerültek. Olyan hordók állnak még most is ottan, a melyekbe a bort még a régi jó s nem fillokszeras időkben töltögték. Tiszta és jó zamatu bor, a mely manorit, de nem részegít. A jó borivóknak tehát, — kik a nyáron sütött pulykapecsenyénél még mindig többre becsülnék egy jó pohár tiszta bort — figyelmébe ajánljuk, különösen a kik Nyitrára kerülnek, hogy a Toifel György vendéglős ur mintabórával megismerkedni el ne mulasztják, mivel ott még lehet azt inni — a mit már nagyon sok helyen nem lehet — minta bort.

Nyilatkozat.

Tudomásomra esett, hogy többek között — az „Ujkor” 11-iki számában között — a „Virágos helyzet” című cikkben foglalt, egy dunántúli kis határszéli városi üzlet főpinczérjére vonatkozó sorokra azon nézet merült föl, mintha említett sorok a szombathelyi Sabaria szálló főpinczérjét, Dautlich Gyula urat illették. Kijelentem, hogy tévesek mindazon nézetek, miután a példázat nem D. Gy. urról szólt, hanem egy egész más valakiről, akit majd annak idejében nyilvánosan is meg fogok nevezni.

Ruisz Ferencz.

HANGULATOK.

Lakonikus ítélet.

„Az emberek enckok és miel nem lának,
Sok minha bolondot fel- és kitalálnak,
Istent és megróltot, poklot, mennyországát,
Embert öli gépet, nyomort s szolgátságát.”

Haj! de ez csekélység,
Még ez nem dicsőség,
Kimentők az Észre:
„Lőjje magát fába!”

„Nem látják magukat a Világban benne,
Egy tapogatóznak, mintha éjtel lenne.
Pedig oly tisztán áll előttük a Világ!
Nincs burlakba semmi s fényes az igazság.”

De űk rakok nagyon,
S bár szemük is cságyon,
Kimentők az Észre:
„Lőjje magát fába!”

„A pizkos Embetör süpri a szemet,
Magical sorolja a rak embereket.
De az Ész nem képes toraranni az Ár,
Mert ahol az ész áll, ott nem képződik Sár.”

A Föld pedig fordul
És az Ár rámondul
A bündöklő Észre:
„Lőjje magát fába!”

„Az Ész nagyot kacag ember kicónságán,
Sajnálja bár, de nem segíhet a baján,
Mert ha nem lának és nem hallgatnak rája,
Minden lütselkés, oktatás hiába.”

„De már ez kirándulás,
Dicsőség öcsirtés! S
S himenylük az Észre:
„Lőjje magát fába!”

Regensbogen József.

Hozzá.

Régi cággyon, kicónságom,	S hol annyiszor... tén csak álom...
Drága szép szerelmem,	A kis patak mellett,
Látni téged mellettem,	Körülöttünk néma csend volt
Eltávozom innen.	S szomorú fűz lengett.

Hogy lóthánom arezdol edes	Szomorú fűz kis pataknál
S bücsös mosolygásod,	Kérlekem meg tölde!
S hallanám szívet boldogító	Szerelmem, vagy csak tréfa
Gerle kacagásod.	Beszélt te bűlőde! . . .

Döry.

Hej, nem hiszek . . .

Hej nem hiszek én neked te
Barna lány:
Nem tuds nézni, úgy mint kéne, . . .
Igazán.

Olyan a te szemed, mint a
Napsugár:
Rugyogó s ám, mint az olyan
Csapodár.

Mindenkire, rám is néz meg
Másra is . . .
Hát hogy higgyek én neked, te
Kis hamis? . . .

Hanem mégis — ej ne, intes:
„Csak maradj.”
Nem bánom, ám de előbb egy
Csókot adj!

Botoz.

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. Minden T. nr. az egy ezer bol. fel. szerk. — a ki „Beszámoló”-jának a tárcza rovatban kért helyet — a következő kijelentést teszi: Poós Gyula ur — kinek a „Beszámoló”-ban az egyik fő hős szerep jutott osztályrészül — nem *lapista*, de sőt még csak ezvikkert sem visel. Emittet ezvikkert (mint az ott írva is van) ő úgy találta a debreczeni diányás vásár-téren és azt — mint később ki is fog tudni — volt tulajdonosának vissza is szolgáltatta. Továbbá pedig a nem oly borzatos komoly cikknek azt az oldalát kell nézni, a mely sok tekintetben hasonlít a farsangi királyhoz, esedeg a zörgős Lánosz Miklóshoz.

Egy ügy- és lapbarát. Ex úrról a többi már nem új, az köz-tudomású. A *multi* utralovalonak már úgy is untig elég, még többel is, különösen *nenek nélkül*, csak az unalmasságnak kedveznének. Emittet ezek: először, S-y már tudósítás ment, B. D.-nek pedig leg-

ponosabb czíme: „Kecskemét Hungária szálloda.” Utóbbiról volt szó s tán sikere is fog lenni.

Tabán. Jubilánsnak ü. czímét is kelett volna mondani . . . Hol . . . Buzditásnak enged.

N. G. Ha irunk valamit, tudnunk kell, hogy azt kiről, vagy miről írjuk. Különösen pedig tudni aat nekünk kell, hogy írott közlemény kiről szól? Ön egy városból egy vendéglistát s annak fő-pinczérjét említi, de utóbbinak esetét akarná elmondani. De — mint aki dolgával nincsen tisztában — beszélget csak a megtörtént eset-ről. Hogy tulajdonképp pedig mit, vagy kire czélzó, — érthetetlen. Már pedig mi lapunkban esakis oly tényekkel állunk elő, melyekről a pozitíven kívül, tudjuk világosan, hogy azok mily forrásból és kiktől erednek?

Kalmár F. K. Mint ön beküldé, — *vasuti vendéglo részére* czímen — vezettük be lajstromunkba. S ezen czímre újra küldtük a 13-at. Bor . . . czímre nem ment. Csak az *intézők* legyenek mindig együtt. Üdvözöljük.

Sólyom G. Köszönettel vetjük. Üdvözöljük.
Fludorovits. A Cserna kevés, de amál szebb *halkod* terem. Az alkalmas pillanatok is teremnek, de ezeknek sikereit csak a leg-gondosabban szóvott hálával lehet kihálaszni. A czímet helyre igazítottuk.

Komás D. Igaza van. Nyugdíj-intézetet nem azért szoktak alakítani, hogy azt, mint valami szép ünneplő ruhát, a sifonérba beakasszák. Hogy a vezetőségnek mi a tulajdonképeni számdéka, azt „Herbő Péter”-en kívül még tán maguk sem tudják. Igen ám, ha nyár és oly nagyon meleg nem volna. Úgy van, úgy.

Bayer I. Még egy kis több adatot gyűjtünk hozzá.
B. A.-nak. Ezt a tért még tovább kell művelni. Hosszabb gyakorlat után a siker biztos. *Petőfi* 2–3-szori keresztül olvasás után s az újra kezdetre már ismét küldheti. De mindazonáltal a tollat pihentetlennél ne hagyja . . .

Felélős szerkesztő

FLÓR GYŐZŐ

KIADÓHIVATAL:

Schulhof Károly könyvnyomdájában (Kőlesey-utca 7. szám.)

A magy. orsz. Pinczér-Egyesület alapszabály tervezete

elkészült. Ára 25 kr. Kapható az „Ujkor” szerkesztőségében.

Staflner Sebestyén
első alföldi vésnöki műterme
Szeged, iskola-utca 9. sz.

Ajánlja magát mindennemű vésnöki munkák leg-szebb és legolcsóbb kivitelére, u. m.: monogrammok evőeszközökre, fehérműnek helyegzése szállodák részére kitorühethetlen jelző tintával, ruggyanta-bhelyegzők, kivágótt ezüst monogrammok szivartárczákra.

A tek. szegedi Pinczér Asztaltár-saság jelvényeinek szállítója. nemzeti színben zománcozva.

Schwarz Miksa
uri és női czipész
Szeged, Kőlcsey-utca 12-ik szám.

Ajánlja a t. szállodai, kávéházi és vendégloői uri és női alkalmazot-taknak a legjobb anyagból készülő lábbeljit.

A t. pinczér urak által Szegeden legjobbnak elismert lábbeliek szállítója.

Érzékeny lábakra különös gond fordítatik.

